DOPORUČENÍ KOMISE

ze dne 5. června 2008

o omezení občanskoprávní odpovědnosti statutárních auditorů a auditorských společností

(oznámeno pod číslem K(2008) 2274)

(Text s významem pro EHP)

(2008/473/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 211 druhou odrážku této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS [1] stanoví minimální harmonizaci požadavků na povinný audit. Podle článku 31 uvedené směrnice musí Komise předložit zprávu o dopadu vnitrostátních pravidel o odpovědnosti na provádění povinných auditů na evropských kapitálových trzích a na pojistné podmínky pro statutární auditory a auditorské společnosti a předložit doporučení, pokud to bude považovat za vhodné.

(2) Bezproblémové fungování kapitálových trhů vyžaduje trvalou kapacitu pro provádění auditů a konkurenční trh pro auditorské služby, na němž existuje dostatečný výběr auditorských společností, které jsou schopny a ochotny provádět povinné audity společností, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu členského státu. Avšak rostoucí nestálost tržní kapitalizace společností vedla k mnohem vyšším odpovědnostním rizikům, zatímco přístup k pojistnému krytí rizik spojených s takovýmito audity je stále omezenější.

(3) Jelikož neomezená společná a nerozdílná odpovědnost může auditorské společnosti a sítě odrazovat od vstupu na mezinárodní trh pro audity kotovaných společností ve Společenství, existuje jen malá vyhlídka, že by se objevily nové auditorské sítě, které by byly schopny provádět povinné audity těchto společností.

(4) Odpovědnost auditorů a auditorských společností, včetně skupin auditorů, provádějících povinné audity kotovaných společností by proto měla být omezena. Jakékoli omezení odpovědnosti však není odůvodněné v případech úmyslného porušení pracovních povinností na straně auditora a nemělo by se na tyto případy vztahovat. Tímto omezením by nemělo být dotčeno rovněž právo poškozené strany na spravedlivou náhradu škody.

(5) Vzhledem k značným rozdílům mezi systémy občanskoprávní odpovědnosti v jednotlivých členských státech je v této fázi vhodné, aby si každý členský stát mohl zvolit způsob omezení, jenž pro svůj systém občanskoprávní odpovědnosti považuje za nejvhodnější.

(6) V souladu s tím by členské státy měly mít možnost stanovit v rámci svého vnitrostátního práva horní hranici odpovědnosti auditorů. Alternativně by členské státy měly mít možnost zavést v rámci vnitrostátního práva systém přiměřené odpovědnosti, podle něhož statutární auditoři a auditorské společnosti odpovídají pouze v rozsahu, v němž přispěly ke způsobené škodě, aniž by byli odpovědní společně a nerozdílně spolu s ostatními stranami. V členských státech, v nichž mohou uplatnit nárok vůči statutárním auditorům pouze auditované společnosti, nikoli jednotliví akcionáři nebo jiné třetí strany, by členský stát měl být rovněž schopen společnosti, jejím akcionářům a auditorovi umožnit, aby stanovili omezení odpovědnosti auditora s výhradou přiměřených záruk pro investory auditované společnosti,

DOPORUČUJE:

Předmět

1. Toto doporučení se týká občanskoprávní odpovědnosti auditorů a auditorských společností provádějících povinný audit konsolidované nebo roční účetní závěrky společnosti, která je registrována v členském státě a jejíž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v členském státě.

Omezení odpovědnosti

2. Občanskoprávní odpovědnost statutárních auditorů a auditorských společností vyplývající z porušení jejich pracovních povinností by měla být omezena s výjimkou případů úmyslného porušení povinností ze strany statutárního auditora nebo auditorské společnosti.

[1] Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87. Směrnice ve znění směrnice 2008/30/ES (Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 53).

3. Omezení odpovědnosti by mělo platit vůči auditované společnosti a jakékoli třetí straně, která je podle vnitrostátního práva oprávněna požadovat náhradu škody.

4. Jakékoli omezení občanskoprávní odpovědnosti by nemělo poškozeným stranám bránit v tom, aby získaly spravedlivou náhradu škody.

Způsoby omezení odpovědnosti

5. Členské státy by měly přijmout opatření k omezení odpovědnosti. Za tímto účelem se doporučuje použít jeden či několik z níže uvedených způsobů:

a) stanovení maximální finanční částky nebo vzorce umožňujícího výpočet této částky;

b) stanovení souboru zásad, podle nichž statutární auditor nebo auditorská společnost nejsou odpovědní v rozsahu překračujícím jejich skutečné přispění ke ztrátě, kterou utrpěla strana uplatňující nárok, a nejsou proto odpovědní společně a nerozdílně spolu s ostatními pachateli;

c) přijetí ustanovení, které společnosti, u níž má být proveden audit, a statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti umožňuje stanovit omezení odpovědnosti dohodou.

6. Je-li odpovědnost omezena dohodou podle bodu 5 písm. c), členské státy by měly zajistit, aby byly splněny veškeré tyto podmínky:

a) dohoda podléhá soudnímu přezkumu;

b) co se týká společnosti, u níž má být proveden audit, o omezení rozhodnou společně členové správních, řídících a dozorčích orgánů podle článku 50b směrnice Rady 78/660/EHS [1] nebo, v případě auditu skupiny, podle článku 36a směrnice Rady 83/349/EHS [2] a toto rozhodnutí je schváleno akcionáři společnosti, u níž má být proveden audit;

c) omezení a jeho případné změny jsou zveřejněny v komentáři k účetní závěrce auditované společnosti.

7. Před přijetím opatření k zavedení některého ze způsobů uvedených v bodě 5 písm. a), b) nebo c) či jakéhokoliv jiného způsobu k omezení odpovědnosti, který je v souladu s body 2, 3 a 4, by členský stát měl vzít v úvahu dopad na finanční trhy a investory a na podmínky přístupu na trh pro povinný audit kotovaných společností, jakož i dopad na kvalitu auditu, pojistitelnost rizik a společnosti, u nichž má být audit proveden.

Následná opatření

8. Členské státy se vyzývají, aby do 5. června 2010 Komisi informovaly o opatřeních přijatých na základě tohoto doporučení.

Určení

9. Toto doporučení je určeno členským státům.

V Bruselu dne 5. června 2008.

Za Komisi
Charlie McCREEVY
člen Komise

[1] Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES (Úř. věst. L 224, 16.8.2006, s. 1).

[2] Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/99/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 137).